

KEVADTALVINE TÕRGE

Mitmel korral oli üliõpilasele märkusi tehtud tema lohaka riietumisstiili pärast. Aga need märkused tehti alati siis, kui ta oli sõitnud mõnda teise linna. Üliõpilane oli jõudnud viiendale kursusele ja talle polnud uudiseks, et rõivad, mis Taaralinnas tavalsed, võivad Tallinnas oma kandjat blameerida. «See vana truu Tartu!» mõtles üliõpilane. «Iialgi ei sunni alp võltspresitiiz sind siin ebamugavalt riietuma! Iialgi ei pea sa siin valuliselt piinlema POEkaupade ja MOEkaupade vastuolu küüsis...»

Kas polnud see eile juba üks kevadlind, keda üliõpilane oma ärklitoe aknast kuulis? Vist oligi! Ah see kevad, see diplomiaeg... Taas ebameeldivad assotsiatsioonid, mingi pelgus. Üliõpilane harjab Tallinna sõidu puhuks murelikult üli-

konda, pärit veel keskkooli lõpuajast. Maha Tartu spordikingad ja kottis «Sangarid». Riietu ametiasutuse malli järgi, noor spetsialist! Pluss palgakalkulatsioonid: just äsja püüdis keegi tuttav üliõpilasele silme ette manada, kuidas ta oma 120-rublase kuupalgaga Tallinnas hinge heidab. Ja tumestaski nõnda üliõpilase salarõõmu selle üle, et 40-rublane kuusissetulek varsti kolmekordistub. «Mis seal pealinnas raha neelab?» «Elu!»

Üliõpilane vantsib, diplomaadikohvrike käe otsas, raudteejaama, et sõita end suunamiskohas tutvustama. Uued tutvused, ametialane läbikäimine ja kõik muu. Jaa... Kas on veel kusagil niisugust elu kui Tartus? Vaimukat seltskonda, oma sõpruskonda, kellele jõuad alati jalgsi visiiditiiru peale teha.

Kas on veel kuskil teises keskkonnas nii intelligentset jalgsimassi, kelle pilgud ei käi mööda inimeste hilpe?

Ja siis — mõte! Protestiplahvatus 60-ndate stiilis. Ta jõuab veel! Joostes tagasi üürikorterisse, veel on rongini aega. Jooksult pintsakunööbid lahti, kest maha, riidekapist «Sangarid», tartu spordikingad jalga (ülikond jäägu diivanile vedelema, sest raudtee töötab meil täpselt) ja — Tallinn, mu Tallinn, sa vormide linn! Riikliku plaani alusel teile suunatud üliõpilane see ja see...

«Naasen võimalikult kähku.» mõtleb üliõpilane rongitamburis. Nõjatub hooletult seinale, toksib spordikinga ninaga sõeluuki. «Naasen kähku, mu unikaalne Tartu!»

HANS LUIK